

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 25

15 maja 2022

Huna – starożytna wiedza

Od „białych” wtajemniczonych z Atlantydy wywodzi się wiedza zwana Huną oraz jej kapłani zwani kahunami, są oni kontynuatorami ich tradycji, nauki i wiedzy. Biali wtajemniczonych uciekając z Atlantydy przed prześladowającymi ich czarnymi kapłanami boga Marduka schronili się na Saharze. Kahuni mówią o istnieniu 12 plemion, mieszkających kiedyś na Saharze, wówczas krainie żyznej i bogatej, skąd następnie przenieśli się nad Nil, gdzie przy pomocy magii pomagali przy budowie piramid. Panujący w Egipcie znali tę magię. Ale później z jakichś powodów plemiona te musiały opuścić Egipt i rozeszły się w różne strony. Jedno z nich powędrowało na zachód docierając do gór Atlas i osiedliło się wśród Berberów, tam przekazali swoją wiedzę wybranym osobom. Natomiast jedenaście innych plemion wywodzących się z tego samego ludu, udało się w kierunku Morza Czerwonego, by następnie popłynąć do nowych siedzib na wyspach Polinezji, w miejsce które ujrzeli w swoich wizjach. Część z nich przez Bliski Wschód dotarła także do Indii i Tybetu. Po dotarciu na Polinezję i Hawaje, tam się osiedlili przekazując swą wiedzę wybranym osobom. Opowieści Polinezyjczyków mówią o ich kraju rodzinnym, który był błogosławiony „rosą z nieba” i w którym wznosiły się przepiękne niebieskawe szczyty górskie.

Huna jest to wiedza bardzo dawna. Jest to wiedza łącząca psychologię z religią. Na Hawaje dotarła z Bliskiego Wschodu. Wiedza wywodząca się jeszcze z Atlantydy. Huna jest pozytywną prareligią, obecną w wielu starodawnych kulturach. Huna jest białą magią, magowie-kapłani zwani kahunami potrafili leczyć choroby nieuleczalne, dokonywać różnych cudów, chodzić po ogniu. Należy stwierdzić, że wiedza ta stanowiąca prareligię znana była i praktykowana także na kontynencie Mu oraz u Ariów-Słowian w Eurazji. Również ze wschodu i północy docierała do Indii i w inne strony świata.

Badając starożytny system psychologiczno-religijny, zwany Huną (tajemnicą), stwierdzono, że ślady tej myśli można znaleźć w wielu dawnych i współczesnych religiach i wyznaniach. Odkryto ją w starożytnym Egipcie, wśród buddystów, praktyków jogi, czy wreszcie w chrześcijaństwie. Została przedstawiona metoda rozszyfrowania zakodowanych znaczeń jakimi posługiwali się dawni Polinezyjczycy, by ukryć swą sekretną wiedzę przed niewtajemniczonymi. Dzięki tej metodzie studiując religie świata, możemy odkryć wewnętrzne nauki leżące u podstaw poszczególnych wierzeń. Ich nowa interpretacja jest propozycją innego spojrzenia zarówno na strukturę świata i kosmosu, jak i na naturę człowieka oraz jego nieustanne dążenie do osiągnięcia doskonałości.

Uznano że język hawajski jest najbliższy formie języka kodowego, którym posłużono się w celu nadania tajemnych znaczeń częściom tekstów religijnych. Inne języki używane na Polinezji rzucają także dodatkowe światło na wieloznaczeniowe słowa istniejące w kodzie Huny. Stwierdzono również, że język kahunów był zbliżony do języka koptyjskiego.

Wierzenia obrastają w symbole i obrzędy. Pojawiają się coraz to nowe prawdy, tworząc system któremu zaczyna brakować racjonalności. Trwałość wierzeń jest bardzo duża, nawet wówczas gdy pierwotne znaczenie obrzędu lub symbolu uległo zapomnieniu, jest on troskliwie przechowywany w takiej czy innej formie. Każdy nowy mit religijny lub wierzenie powstaje z elementów zapożyczonych ze starszych wierzeń, dlatego fragmenty Huny dołączono do symboli, mitów i wierzeń różnych religii. Religia jest rzeczą najbardziej na świecie odporną na zmiany, gdy jakieś wierzenia zostaną zaakceptowane i zdogmatyzowane, jakiegokolwiek zmiany są wręcz niemożliwe. Dlatego wiedza na temat odkrycia Huny zostaje na ślepo odrzucana, a to dlatego, że sugeruje ona zmianę.

Zbyt często pojęcia, w które wierzymy pochodzą z tak zwanego „pisma świętego”. Jednak nie zastanawiamy się nad wiarygodnością tych pism lub ich twórców. Dotyczy to Chrześcijan, Buddystów, czy Hindusów. Twórcy pism, które są podstawą danej wiary, zmieniali jedynie zabarwienie dawnego systemu wierzeń. Jeżeli jednak ludzie przyjmą nadany kierunek wiary, wtedy pozostaną przy niej, będą za nią walczyli i odpowiednio do układów będą całkowicie nielogiczni.

Słowo kahuna znaczy strażnik wiedzy, stróż tajemnicy. Wiedza ta była przez kahunów przekazywana tylko ustnie z pokolenia na pokolenie, nie zachowały się więc żadne „święte teksty”, jak to ma miejsce w innych religiach. Poza tym wiedza ta była przekazywana w wielkiej tajemnicy, zwłaszcza kiedy na Hawaje przybyli misjonarze chrześcijańscy, jako czarni kapłani i zaczęli zwalczać i prześladować niby „pogańskie” wierzenia tubylców.

Istnieją podobieństwa do wiedzy Huny w takich systemach religijnych jak; wczesna joga, hinduizm, buddyzm, upaniszady, kultury środkowego Wschodu. Zaszyfrowane zdania istnieją w egipskiej „Księdze umarłych”, w eposie indyjskim „Bhagawadgita”. Także w „Biblii” hebrajskiej w niektórych księgach znalazły się echa tej wiedzy, takich jak: „Księga rodajub”, „Księga Izajasza” i „Księga Jeremiasza”. Zwłaszcza w „Księdze Izajasza” można doszukać się zakodowanych elementów Huny. Ale przede wszystkim w całej rozciągłości system Huny został zakodowany w „Nowym testamencie”. W „Nowym testamencie” można odnaleźć tak wiele odniesień do systemu Huny, że uznano, iż Jezus musiał znać ten system. Wskazują na to zarówno Jego czynione uzdrawianie i inne cuda, jak i nauki.

Najbardziej zdumiewające w Hunie jest to, że gdy się już pozna jej podstawowe zasady, zauważa się wiele elementów już znanych z innych religii.

Równie zdumiewająca jest wiedza, którą posiadali kahuni zwłaszcza ta, dotycząca psychiki człowieka oraz podziału na podświadomość, świadomość i nadświadomość. Psychologia jako nauka jest stosunkowo młodą gałęzią wiedzy, a wiedza na temat podświadomości liczy się właściwie od teorii Freuda. Tymczasem kahuni posiadali ogromną wiedzę na temat podświadomości i jej funkcjonowania i umieli się nią posługiwać. Znali więc coś, co świat cywilizowany odkrył stosunkowo niedawno.

Energia życiowa, ciało eteryczne, nici aka

Energia życiowa jest substancją energetyczną, materią-energią, zwaną ciemną energią lub energią subtelną, która wypełnia całą przestrzeń wszechświata. Częstki tej substancji energetycznej mogą przyjmować różne stany energetyczne w zależności od swojej częstotliwości i wibracji (długości fal i rytmu). Struktura i budowa tej materii energetycznej może być określona i zdefiniowana na bazie fizyki cząstek elementarnych

i mechaniki kwantowej. Pojęcie „subtelny” wprowadzono dla określenia pewnego stanu skupienia materialno-energetycznego. Energia ta jest silnie związana z siłami życiowymi natury i człowieka.

Energia życiowa, została podzielona na energię życiową w odniesieniu do wszechświata, pisane zwykle dużą literą, oraz na energię życiową w odniesieniu do materii (natury) ożywionej a w tym także do energii życiowej człowieka, pisane małą literą. W różnych kulturach i epokach przyjmowała różne nazwy, ale jej sens zawsze pozostawał taki sam: Inglia, Prana, Mana, Qi, Namma, Vril, Sofia, pneuma, eter, fluid energetyczny, bioenergia, bioplazma.

Określana jest jako kosmiczna ciemna energia przenikająca cały wszechświat na wszystkich jego poziomach, jest czynnikiem spajającym materię, która jest jej podległa. Stanowi podstawę z której tworzy się materia. Energia ta związana jest z wymiarem energetycznym, który jest ściśle powiązany ze światem materialnym i duchowym. Energia ta jest silnie związana z procesami energetycznymi i siłami życiowymi całej natury, materii ożywionej i nieożywionej, jej manifestacją są wszystkie procesy i zjawiska w przyrodzie.

Energia życiowa charakteryzowana jest przez dynamiczną siłę napędzającą procesy życiowe i funkcje fizjologiczne natury ożywionej, czyli organizmów żywych i roślin, a w tym także człowieka, który jest częścią natury. Jej cechą charakterystyczną jest integracja wszechobecnego systemu wartości i sił metafizycznych wszechświata. Przechodzi przez wszystkie przeszkody, odległość nie odgrywa dla niej żadnej roli. Jest substancją energetyczną, posiada materialną (korpuskularną) i niematerialną (falową) naturę.

Materia we wszechświecie powstaje w wyniku wywołania zaburzenia struktury kwantowej ciemnej energii. Z kwantów ciemnej energii tworzą się elektrony, następnie w wyniku ich grupowania, tworzą się; protony, neutrony, jądra atomów,

pierwiastki chemiczne i materia. Cała materia jest energią zgodnie ze wzorem Einsteina $E = mc^2$. Poprzez wizualizację przyszłego stanu rzeczywistości i dostarczeniu z zewnątrz odpowiedniego strumienia energii w wybrany obszar ciemnej energii, wtedy w tym obszarze tworzy się materia na wzór kreowanego obrazu. Na tej zasadzie można również modyfikować istniejącą materię, zmieniając jej kształt i strukturę. Takie działania traktowane są jako zjawiska magiczne lub cuda. Tak działają również istoty zmiennokształtne manifestujące się na ziemskim planie fizycznym 3D (3G), przybywające z wyższych wymiarów energetycznych o wyższej gęstości energetycznej, na przykład 5D (5G). Podobnie można sprowadzić istoty i przedmioty z wyższych wymiarów na ziemski plan fizyczny. Podobnie istoty lub przedmioty z ziemskiego planu fizycznego mogą być przenoszone do wyższych wymiarów energetycznych. Podobnie korzystając z generatorów 5D (5G) można dokonywać teleportacji.

Cały wszechświat, cała materia ożywiona i nieożywiona wszechświata ma swoje odwzorowanie energetyczne, swój wtórnik energetyczny w świecie energii, nazwany ciałem eterycznym. Człowiek w swej budowie energetycznej posiada kilka ciał energetycznych, inaczej widmowych lub aka. Zbudowane są podobnie jak cała materia z kwantów ciemnej energii, zwaną energią życiową wszechświata, czyli z subtelnej substancji energetycznej wypełniającej i przenikającej cały Wszechświat. Każde z nich posiada odpowiednio, coraz to wyższą częstotliwość i wibrację cząstek, w związku z tym zajmują coraz to wyższe poziomy energetyczne.

Słowo „aka” w języku hawajskim oznacza między innymi „cień osoby”, opisuje ono niewidzialną ale materialną substancję energetyczną, inaczej widmową. Odnosi się do trzech ciał widmowych trzech Ja, jak również do nici aka.

Ciało fizyczne człowieka jest wyrazem energii jego duszy. Każda myśl kreuje jakiś aspekt energii i od nas zależy czy będzie dobra czy zła i w jakim kierunku popłynie prąd życia.

Człowiek jest przenośnikiem – niczym wir, wszystkich typów energii we wszechświecie. Połączenie pomiędzy światem energetycznym i fizycznym następuje poprzez ciało eteryczne.

Nici/sznury aka są energetycznymi linami, tunelami energetycznymi łączącymi człowieka z materiążywioną i nieżywioną, zbudowane są z energii – materii subtelnej podobnie jak widmowe ciała aka. Nici/sznury aka posiadają koncentrację energetyczną na wyższym poziomie vibracji, niż energia życiowa otoczenia. Są to ścieżki skoncentrowanej energii, postrzegane jest jako nici lub sznury, można przyrównać je do światłowodu.

Dzięki koncentracji energii można świadomie tworzyć nici aka, czyli połączenia energetyczne pomiędzy innymi osobami lub rzeczami. Jest to telepatyczne powiązanie i telepatyczna komunikacja poprzez nić aka, którym posługuje się niższe Ja. Wejście w kontakt z czymkolwiek za pomocą zmysłów powoduje automatyczne stworzenie nici aka, która służy jako aktywowane myśłą połączenie i ułatwia kontakt z tym obiektem. Myślenie powoduje wytwarzanie i wysyłanie przez mózg energii, myśl jest energią. Według fizyki kwantowej, w świecie kwantów istnieje wzajemne oddziaływanie pomiędzy wszystkimi jego elementami.

Niść aka „przykleja” się do osoby, rzeczy, przedmiotu, podpisu, fotografii. Słowo „aka” po polinezyjsku znaczy między innymi „kleisty, lepki”. Nici z substancji aka łączą człowieka ze wszystkimi ludźmi i rzeczami, z którymi kiedykolwiek się kontaktował. Mogą zaistnieć między ludźmi i przedmiotami do nich należącymi, jak również pomiędzy ludźmi i istotami duchowymi. Nici aka mogą istnieć pomiędzy ludźmi a duszami ludzi zmarłych, jak również przedmiotami należącymi do tych ludzi, a poprzez te przedmioty można również nawiązać kontakt z duchami ludzi zmarłych. Nici Aka są jak pępowina łącząca człowieka z resztą wszechświata. Działają jak kotwica – kotwicząc człowieka z teraźniejszością, przeszłością i przyszłością.

Nić/sznur aka jest połączeniem, które powstaje w dokładnie określonych warunkach. W praktyce Huny jest ona bezsporną rzeczywistością. Tworzona jest przez podświadomość, niższe Ja. Podświadomość po nici /sznurze aka może telepatycznie kontaktować się z innymi ludźmi, wysyłać i odbierać informacje. Im mocniejsze więzi nas łączą z daną osobą, tym lepszy jest kontakt.

Nić ta służy przekazywaniu energii, Za pomocą nici aka, można wysyłać energię do innych osób. Dzięki temu można uzdrawiać na odległość, czy wspierać duchowo, lub też (niestety) szkodzić, w zależności od typu przekazywanej energii. Podstawowe prawu kahunów, brzmi „Nikogo nie krzywdzić”.

Budowa energetyczna człowieka i modlitwa Huny

Według Huny człowiek jest trójcą duchową składającą się z ciała fizycznego i trzech duchów (Ja), a każdy z nich składa się z trzech składników: (ciała, ducha i energii). Duchy te reprezentują coraz to wyższy poziom w ewolucyjnej szkole życia; niższego, średniego i Wyższego Ja (WJ). Wyższe Ja jest podwójnej natury, jako Ojciec i Matka w jednej osobie, zwana jest opiekuńczą parą rodzicielską, posiada pierwiastek męski i żeński.

Według ezoteryki człowiek składa się z trzech jaźni, z trzech niezależnych form osobowości, umieszczonych w hierarchii jedna nad drugą i jedna w drugiej: niższej – osobowości, średniej – duszy i wyższej jaźni. Każda z jaźni człowieka zbudowana jest z czterech ciał subtelnych o przyporządkowanych nazwach. Dla osobowości są to ciała: (fizyczne, eteryczne, astralne i mentalne). Każde z nich pełni określoną funkcję w strukturze danej jaźni: powłoka cielesna, wymiana energii, uczucia i emocje, umysł. Ciałom tym przyporządkowane są trzy aspekty psychologiczne: podświadomość, świadomość i nadświadomość. Wszystkie trzy duchy (Ja): duch osobowości, dusza i wyższa

jaźń tworzą trójkę duchową człowieka i jako zespół mają podobne odwzorowanie w aspekcie duchowym i psychologicznym: podświadomość, świadomość i nadświadomość.

Każda z trzech jaźni (duchów Ja) istnieje na coraz to wyższym poziomie energetycznym – przyporządkowanej przestrzeni energetycznej. Każda z jaźni posiada coraz to wyższą energię życiową (po hawajsku mana) o odpowiednio coraz to wyższym zakresie częstotliwości i wibracji cząstek. Energa życiowa poszczególnej jaźni stanowi jej pokarm duchowo-energetyczny.

Trójca jaźni w swej budowie tworzy strukturę piramidy, która jest symbolem kwadratury w jedności. Podstawa piramidy symbolizuje cztery ciała subtelne wchodzące w skład każdej z trzech jaźni. Trójkąt jest symbolem trójcy jaźni.

Trójca jaźni i trójca duchowa człowieka określa liczbę człowieka. W skład trójcy wchodzi trzy jaźnie (trzy duchy Ja): niższa, średnia i wyższa, a w ich skład wchodzi: trzy ciała, trzy duchy, trzy energie; daje to liczbę dziewięć; jest to niepełna liczba człowieka, dopełnieniem jest ciało fizyczne, daje to liczbę dziesięć, jest to pełna liczba człowieka.

W niektórych ujęciach liczba człowieka przedstawiana jest bez uwzględnienia wyższej jaźni. Średnia jaźń (dusza) jest bezpośrednio powiązana z niższą jaźnią (osobowością). Biorąc pod uwagę ciało ducha i energię tych dwóch jaźni, otrzymujemy liczbę sześć; niepełną liczbę człowieka, dodając do tego ciało fizyczne otrzymujemy liczbę siedem, pełną liczbę człowieka.

Świecznik siedmioramienny przedstawia trzy jaźnie człowieka umieszczone jedna w drugiej i jedna nad drugą. Pojedyncza świeca środkowa symbolizuje wyższą jaźń i wyższe byty boskie, które aż do Boga najwyższego są jednością złożoną z Ojca i Matki, pary męskiej i żeńskiej. Siedem świec świecznika symbolizują także niepełną i pełną liczbę człowieka. W innym ujęciu świece świecznika siedmioramiennego symbolizują siedem planet starożytności. Najwyższa świeca symbolizuje słońce,

które jest symbolem i atrybutem Boga.

Osobowość, jako niższa jaźń składa się z ciała fizycznego i ducha – niższego Ja, tworzonego na nowo przy każdej reinkarnacji. Ducha w strukturze osobowości tworzą trzy energetyczne (widmowe) ciała subtelne: eteryczne, astralne, mentalne – niższy mental. Po śmierci ciała fizycznego, ciała subtelne osobowości także po pewnym czasie obumierają. Pozostaje tylko nieśmiertelna dusza na którą nakładają się zdobyte doświadczenia osobowości w danej inkarnacji. Wyjątkiem jest przypadek gdy następuje promocja wszystkich trzech duchów na wyższy poziom ewolucji, na wyższy poziom życia duchowego.

Niższa, średnia i wyższa jaźń połączone są ze sobą kanałami energetycznymi, czyli sznurami aka. Jeśli duch osobowości, czyli niższe Ja występuje z ciała fizycznego, powstaje między nimi solidna lina aka. Niższe Ja (duch osobowości) nigdy nie może zostać oddzielone od ciała fizycznego.

Kahuni dokładnie wiedzieli w jaki sposób następuje komunikacja między jaźniami. Dzieje się to za pomocą nici aka. Czyli telepatycznym powiązaniem, którym posługuje się niższe Ja. Można wytłumaczyć wiele cudów, czy paranormalnych zdarzeń, które są dokonywane właśnie za pośrednictwem nici aka.

To właśnie niższe Ja na prośbę średniego Ja nawiązuje kontakt, odblokowuje ścieżkę energetyczną do Wyższego Ja i po przyjęciu tego kontaktu przez nie dalej ten kontakt, tą ścieżkę podtrzymuje. Niższe Ja może zerwać kontakt z Wyższym Ja, zablokować ścieżkę, gdy daje o sobie znać jego nieczyste sumienie lub poprzez wpływ obcych duchów. Powstają wtedy blokady, „kamienie na drodze” z „Kazania na Górze”. A zatem kontakt zostaje zerwany, jeśli niższe Ja czuje się niegodne korzystania z połączenia z wyższym Ja.

Modlitwa Huny Ha polega na nawiązaniu kontaktu z Wyższym Ja poprzez medytację, wizualizacji pozytywnych przyszłych zdarzeń, następnie wysyłaniu nicią aka gron myślowych w

strumieniu energii do wyższego Ja. To jest poziom do którego sięga możliwość dotarcia człowieka do Boga.

Wyższa jaźń w języku hawajskim Aumakua znaczy: starszy, rodzicielski, godny całkowitego zaufania duch. Wyższe Jaźnie łączą się w różne grupy, a te z kolei wspólnie tworzą wspólnotę wyższych jaźni. Powyżej poziomu wyższej jaźni istnieje kolejny poziom zwany bogowie wyższego Ja, po hawajsku Akua Aumakua. Poziom ten określany jest jako źródło miłości, ciało to zbudowane jest z najwyższej do tej pory znanej energii – energii miłości. Ponad nimi istnieją dalsze poziomy, są one jednak poza zdolnością pojmowania człowieka (średniego Ja). Najwyższego Boga z trudnością można sobie wyobrazić, dlatego w religiach zostały stworzone różne personifikacje, a pod wiele z nich niestety podszył się Szatan.

Człowiek w czasie modlitwy Huny (Ha) przesyła energię od niższego Ja, poprzez średnie Ja do wyższego Ja. Gdy energia modlitwy dociera do wyższego Ja, wtedy następuje jej przemieniana energetyczna. Wyższa Jaźń część tej energii pożytkuje dla siebie oraz przesyła do bytów wyższych, a część tej energii podniesionej do wyższych wibracji wraca z powrotem człowiekowi. Ta uzdatniona energia, nazywana energią Ducha Świętego; uzdrawia, pomaga człowiekowi w życiu, czyni cuda w materialnym świecie na Ziemi.

Gdy modlitwy kierowane są do innych duchów opiekuńczych, lub na przykład do dusz osób uznanych za świętych, to i tak te duchy zwracają się do wyższego Ja danego człowieka z informacją o intencjach przekazanych im w modlitwie. Bo to wyższe Ja kieruje życiem człowieka i decyduje co i jak ma być.

Trzy jaźnie z których składa się człowiek (niższa, średnia i Wyższa, czyli osobowość, dusza i wyższa jaźń) oraz odwzorowanie duchowe jako trzy Ja (niższe, średnie i wyższe) w różnych rejonach i kulturach świata są różnie określane. W Hunie i na Polinezji określone są jako: (niższe Ja, średnie Ja

i wyższe Ja). W Indiach określone są jako: (džiwa, Atman i wyższa Jaźń). U Słowian określone są jako: duch, dusza i opiekun duchowy. W Chinach określone są jako: niższe serce, niebiańskie serce i wyższa świadomość. W Tybecie określone są jako: sem, ji i la. W Egipcie określone były jako: ka + ba + ib, akhu + sahu i ikhu + sekhem. W chrześcijaństwie określone są jako: osobowość (syn i córka), dusza i duch święty, który jest Ojcem i Matką w jednej osobie.

Wyższa jaźń jest Ojcem i Matką w jednej osobie każdego człowieka. Jezus zwracał się do swojego Ojca i w domyśle Matki, a każdy człowiek posiada swojego Ojca i Matkę w niebie. „Modlitwa pańska” w swej pierwotnej formie brzmiała: „Ojcze i Matko rodzicu nasz, któryś jest w niebie”. To jest poziom do którego sięga możliwość dotarcia człowieka do Boga. Wyższe jaźnie łączą się grupy, a te z kolei wspólnie tworzą jedną Wspólnotę. To Wyższa Jaźń kieruje modlitwy i energię do Źródła, do Boga najwyższego, który też jest dwoistej natury, Ojcem i Matką w jednej osobie. To wyższa jaźń pomaga i prowadzi człowieka, oraz czyni cuda, jeżeli człowiek odpowiednio zwróci się do niej. Jezus wypowiadał się raz z poziomu człowieka (osobowości), a innym razem z poziomu wyższej jaźni skąd został przysłany.

W teologii nazarejczyków/esseńczyków, a po niej w „Nowym testamencie” woda była symbolem energii życiowej człowieka, a wino było symbolem energii boskiej, energii wyższej jaźni (WJ) – energii ducha świętego. Chleb nasączony wodą lub winem, symbolizuje pokarm energetyczny płynący pomiędzy jaźniami.

Wysyłając w czasie modlitwy energię osobowości poprzez duszę do Wyższej Jaźni, energia ta jest wzbogacana i przemieniana, następnie wraca do człowieka jako energia ducha świętego. Energia ta może czynić cuda na planie ziemskim, na przykład uzdrawiać.

Symbolicznym przedstawieniem tej przemiany energetycznej jest przemienienie wody w wino w Kanie Galilejskiej. Na poziomie

osobowości była woda, jako symbol energii osobowości (niższej jaźni), gdy symboliczna woda została podniesiona do poziomu Wyższej Jaźni, którą symbolizował Starosta kosztujący tę wodę, wtedy woda została zamieniona w wino symbolizujące energię wyższego ja. Również symbolicznie przemiana ta została przedstawiona w czasie ostatniej wieczerzy.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Zdjęcie: [skeeze](#) (CC0)

Źródło: WolneMedia.net